

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÎRE

nr. 3-58/21

mun. Chișinău

22.12.2021

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte: Vladislav Guțan
Membrii: Marcel Cimbir
Victor Comerzan
Oleg Televca
Pavel Țurcan
Elena Cazacov
Alexandru Lozan

examinând în ședință publică procedurile disciplinare inițiate în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX,-

A CONSTATAT:

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în cadrul efectuării conducerii urmăririi penale în cauzele penale nr. XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la conducerea urmăririi penale în cauzele nr. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, admitând tergiversarea neîntemeiată a urmăririi penale și lăsarea în nelucrare totală a urmăririi penale perioade îndelungate de timp. După cum urmează:

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2017 de către organul de urmărire penală al CNA, în baza art. 327 alin. (1) din Codul penal, pe faptul [...].

Urmărirea penală a durat mai mult de 1 an și 8 luni (xx.xx.2017- xx.xx.2018 - data încetării urmăririi penale) și a fost condusa de:

- procurorul XXXXXX (xx.xx.2017- xx.xx.2017 - peste 5 luni);
- și de procurorul XXXXXX (xx.xx.2017- xx.xx.2018 - 1 an și 3 luni).

Verificarea materialelor cauzei penale a stabilit comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală).

Astfel, în toată perioada conducerii urmăririi penale (aproximativ 1 an și 3 luni), de către organul de urmărire penală a fost efectuată [...], constatându-se efectuarea, *de facto*, doar a două acțiuni procesuale în această perioadă.

Procurorul XXXXXX nu a întreprins măsurile de rigoare, nu a reacționat la lăsarea de către organul de urmărire penală a cauzei în nelucrare conform atribuțiilor procesuale, admitând tergiversarea urmăririi penale. Dumnealui prin ordonanțele din xx.xx.2017,

xx.xx.2017, xx.xx.2017, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, în continuare a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere simplă: „...se impune efectuarea mai multor acțiuni de urmărire penală, realizarea cărora necesită timp suplimentar...”.

Raportând criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) la circumstanțele particulare ale cauzei specificate, este de menționat că aceasta poate fi catalogată ca una ce nu prezintă elemente de complexitate deosebită, având în vedere caracterul faptelor care constituie obiect de investigare și, în legătura cu acestea, volumul respectiv de acțiuni ce urmau a fi efectuate.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în nelucrare totală a cauzei a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv - rolul pe care nemijlocit l-au avut organul de urmărire penală și procurorul de caz, admițând astfel o anchetă inefficientă, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedura penală.

Prin ordonanța din xx.xx.2018, procurorul XXXXXX a dispus încetarea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Despre adoptarea acestei soluții nu au fost informate persoanele interesate.

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost începută la xx.xx.2012, de către organul de urmărire penală al Centrului National Anticorupție, în baza art. 314 alin. (1) din Codul penal, în temeiul bănuielii rezonabile că [...].

Conducerea urmăririi penale pe caz, în perioada xx.xx.2012 – xx.xx.2018 a fost dispusă și efectuată de procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, care a prelungit formal termenul de urmărire penală.

La xx.xx.2016 de către procurorul-șef interimar al Procuraturii XXXXXX XXXXXX și la xx.xx.2017 de către procurorul, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX, au fost formate grupuri de efectuare a urmăririi penale [...].

Termenul urmăririi penale a fost prelungit de procurorul XXXXXX din oficiu, cu excepția perioadelor xx.xx.2013-xx.xx.2013, xx.xx.2016- xx.xx.2016 și xx.xx.2018-xx.xx.2019, când a fost prelungit la demersul ofițerilor de urmărire penală XXXXXX, XXXXXX și, respectiv XXXXXX.

Verificarea materialelor cauzei penale, a stabilit comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală).

Astfel, în toată perioada urmăririi penale (aproximativ 5 ani și 8 luni), [...], constatându-se efectuarea, *de facto*, doar a două acțiuni de urmărire penală în perioada de 5 ani și 8 luni.

De fapt, circumstanțele faptelor care fac obiect de investigare nu au fost supuse cercetării de către organul de urmărire penală sub toate aspectele, complet și multilateral, iar procurorul XXXXXX nu a întreprins măsurile de rigoare, admițând tergiversarea urmăririi penale. Procurorul numit, prin mai multe ordonanțe în continuare a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală prin expuneri simple:[...].

Astfel, s-a concluzionat că, dosarul a fost lăsat total în nelucrare de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, procurorul conducător al urmăririi penale XXXXXX, limitându-se doar la emiterea ordonanțelor șablonate (neargumentate) de prelungire a termenelor urmăririi penale și nu a reacționat la tergiversarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală, prin indicații concrete sau emiterea actelor de reacționare.

Raportând criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) la circumstanțele particulare ale cauzei specificate, este de menționat că aceasta poate fi catalogată ca una ce nu prezintă elemente de complexitate deosebită, având în vedere caracterul faptelor care constituie obiect de investigare și, în legătură cu acestea, volumul respectiv de acțiuni ce urmau a fi efectuate.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în nelucrare totală a cauzei a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv - rolul pe care nemijlocit l-au avut organul de urmărire penală și procurorul de caz, admitând astfel o anchetă inefficientă, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedura penală.

Lăsând în nelucrare timp de 5 ani și 8 luni cauza penală nr. 2012036420, procurorul XXXXXX a încălcat grav legea, prejudiciind actul de justiție și imaginea organelor Procuraturii.

La xx.xx.2018, prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX, s-a dispus încetarea urmăririi penal în cauza nr. XXXXXX, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2011, de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, în baza art. 328 alin. (1) din Codul penal, în temeiul bănuielii rezonabile privind [...].

Anterior pornirii urmăririi penale, [...].

Fiind verificate materialele cauzei penale, a fost stabilită comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedură penală).

Astfel, în toată perioada urmăririi penale, [...].

De fapt, circumstanțele faptelor care fac obiect de investigare nu au fost supuse cercetării de către organul de urmărire penală sub toate aspectele, complet și multilateral, iar procurorul XXXXXX nu a întreprins măsurile de rigoare, admitând tergiversarea urmăririi penale. Procurorul numit, prin mai multe ordonanțe în continuare a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală printr-o frază simplă: [...].

Prin urmare, cauza a fost lăsată total în nelucrare de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, procurorul conducător al urmăririi penale XXXXXX limitându-se doar la emiterea ordonanțelor șablonate (neargumentate) de prelungire a termenelor urmăririi penale și nu a reacționat la tergiversarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală, în persoana ofițerilor de urmărire penală XXXXXX și XXXXXX, care nici nu se regăsesc în grupul de urmărire penală.

Prin ordonanța din xx.xx.2018, procurorul în Procuratura XXXXX XXXXXX, a dispus încetarea urmăririi penal în cauza nr. XXXXXX, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Raportând criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) la circumstanțele particulare ale cauzei specificate, este de menționat că aceasta poate fi catalogată ca una ce nu prezintă elemente de complexitate deosebită, având în vedere caracterul faptelor care constituie obiect de investigare și, în legătură cu acestea, volumul respectiv de acțiuni ce urmau a fi efectuate.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în nelucrare totală a cauzei a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv rolul pe care nemijlocit l-au avut organul de urmărire penală și procurorul de caz, admițând astfel o anchetă inefficientă, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedură penală.

Conducerea defectuoasă a urmăririi penale în cauzele menționate supra de către procurorul XXXXXX a avut ca consecințe compromiterea actului de justiție, încălcarea flagrantă a drepturilor procesuale a participanților în procesele penale

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, M.Căpățici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 19, 20, 52 alin. (1) pct.pct. 3) și 7), 254, 259 din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1., 6.2.1 și 6.2.3 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, în cadrul efectuării/conducerii urmăririi penale în cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la conducerea urmăririi penale în cauzele nr. XXXXXX și nr. XXXXXX. După cum urmează:

La xx.xx.2012 de către organul de urmărire penală al CNA s-a dispus pornirea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX în baza art. 328 alin. (1) din Codul penal, pe faptul [...].

Urmărirea penală a durat 6 ani și 5 luni (18.07.2012-27.12.2018) *data clasării procesului penal*) și a fost condusă de procurorul XXXXXX.

Fiind verificate materialele cauzei penale, a fost stabilită comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedură penală): [...].

De fapt, procurorul XXXXXX nu a întreprins măsurile de rigoare, nu a reacționat la lăsarea de către organul de urmărire penală a cauzei în nelucrare, admițând tergiversarea urmăririi penale. Procurorul XXXXXX, prin ordonanțe identice (67 la număr), în continuare a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere simplă: [...].

Astfel, s-a concluzionat că, dosarul penal a fost lăsat în nelucrare perioadă

îndelungată de timp de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, procurorul conducător al urmăririi penale XXXXXX limitându-se doar la emiterea ordonanțelor șablonate (neargumentate) de prelungire a termenelor urmăririi penale și nu a reacționat la tergiversarea urmăririi penale.

Raportând criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) la circumstanțele particulare ale cauzei specificate, este de menționat că aceasta poate fi catalogată ca una ce nu prezintă elemente de complexitate deosebită, având în vedere caracterul faptelor care constituie obiect de investigare și, în legătură cu acestea, volumul respectiv de acțiuni ce urmau a fi efectuate.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în nelucrare totală a cauzei a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv - rolul pe care nemijlocit l-au avut organul de urmărire penală și procurorul de caz, admitând astfel o anchetă inefficientă, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedură penală.

Lăsând în nelucrare timp de 6 ani și 5 luni cauza penală nr. XXXXXX procurorul XXXXXX a încălcat grav legea.

Procurorul XXXXXX, prin ordonanța din xx.xx.2018 a dispus clasarea procesului penal nr. XXXXXX, din motivul lipsei în acțiunile persoanelor publice din cadrul Direcției Principale înregistrare a Transportului a Ministerului Dezvoltării Informaționale, și anume a laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) din Codul penal.

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2015 de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, în baza art. 326 alin. (1) din Codul penal, privind [...].

Inițial, după pornirea urmăririi penale, [...].

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2017, exercitarea urmăririi penale în cauză a fost dispusă unui grup de procurori (4 la număr) și 7 ofițeri de urmărire penală, conducător la grupului fiind desemnat procurorul XXXXXX.

Prin ordonanța procurorului-șef al procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2019, exercitarea urmăririi penale în cauză a fost dispusă unui grup de procurori, conducător la grupului fiind desemnat procurorul XXXXXX, care, după ce a efectuat două audieri ale martorilor și a administrat la caz informații de la autoritățile de stat, la xx.xx.2019 a dispus clasarea cauzei penale din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Fiind verificate materialele cauzei penale, a fost stabilită comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală).

Astfel, în perioada în care conducător al grupului de urmărire penală a fost procurorul XXXXXX (xx.xx.2017 - xx.xx.2019), careva acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate, adică 1 an și șase luni.

Procurorul numit, prin ordonanțele din xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2019 și xx.xx.2019 (8 la număr), a prelungit formal termenul de urmărire penală, tară a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere simplă: „...pentru efectuarea acțiunilor preconizate este necesar timp suplimentar... ”.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în această perioadă în nelucrare totală a cauzei a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv - rolul pasiv pe care nemijlocit l-a avut

procurorul de caz.

Adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX a prezentat la Inspekția procurorilor informația cu privire la activitatea procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX pentru perioada xx.xx.2012 - xx.xx.2019.

Se indică că, fiind analizat volumul de lucru efectuat de către procurorul XXXXXX în perioada xx.2012 – xx.2019, timp în care potrivit sesizării cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX au fost lăsate în nelucrare s-a stabilit:

În anul 2012 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 9 cauze penale.

În anul 2013 - procurorul XXXXXX nu a trimis în judecată cu rechizitoriu cauze penale; a adoptat hotărâri privind suspendarea urmăririi penale pe 3 cauze; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe 2 cauze.

În anul 2014 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 16 cauze penale; a adoptat hotărâri privind suspendarea urmăririi penale pe 2 cauze; a adoptat hotărâri privind disjungerea a 4 cauze penale; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe 3 cauze.

În anul 2015 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 9 cauze penale; a adoptat hotărâre privind suspendarea urmăririi penale pe o cauză; a adoptat hotărâre privind disjungerea a unei cauze penale; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe o cauză.

În anul 2016- procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 6 cauze penale; nu a adoptat hotărâri privind suspendarea urmăririi penale; nu a adoptat hotărâri privind disjungerea cauzelor penale; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe 2 cauze.

În anul 2017 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 17 cauze penale; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe o cauză.

În anul 2018 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 20 cauze penale; a adoptat hotărâre privind suspendarea urmăririi penale pe o cauză; a adoptat hotărâri privind disjungerea a 16 cauze penale.

În anul 2019 - procurorul XXXXXX a trimis în judecată cu rechizitoriu 11 cauze penale; a adoptat hotărâri privind încetarea urmăririi penale pe 2 cauze.

Prin urmare, s-a conchis că, volumul de lucru efectuat de procurorul XXXXXX în perioada iulie 2012 - mai 2019 nu poate fi considerat considerabil și o justificare privitor la lăsarea în nelucrare a cauzelor penale menționate.

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspekției procurorilor, M.Căpățici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 19, 20, 52 alin. (1) pct.pct. 1), 2), 3) și 7) 254, 259 din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1., 6.2.1 și 6.2.3 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2020 în adresa Inspekției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate

și Cauze Speciale a investigat în baza art. 274 din Codul de procedură penală, plângerea cet. XXXXXX privind pretinsele acțiuni ilegale ale procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, admise la conducerea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX și la xx.xx.2020 a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale în temeiul art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art. 306 din Codul penal.

Totodată, s-a stabilit că, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost începută la xx.xx.2014 de către adjunctul procurorului mun. Chișinău XXXXXX, în baza art. 328 alin. (1) din Codul penal și trimisă conform competenței la Procuratura XXXXXX.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, [...].

În rezultatul investigațiilor efectuate[...].

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire, [...].

Rechizitoriul cauzei penale nr. XXXXXX de învinuire a lui XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal, a fost întocmit de procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, la xx.xx.2014, cauza penală fiind trimisă pentru examinare în fond la Judecătoria XXXXXX, mun. Chișinău.

Se indică că, procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX a condus urmărirea penală pe acest dosar pe tot parcursul investigării și a reprezentat acuzarea de stat în instanța de fond și apel.

Întru examinarea completă a alegațiilor cet. XXXXXX au fost verificate materialele cauzei penale privind acuzarea numitului.

Conform constatărilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău se desprind mai multe omisiuni. Astfel, prin decizie a fost reținut că, organul de urmărire penală nu a indicat în învinuirea formulată prin rechizitoriu atribuții concrete, acordate prin lege, cu reproducerea textului prescripțiilor din aceasta, limitele cărora se presupune că în mod vădit le-ar fi depășit inculpatul. Nici o normă de drept material menționată în învinuirea adusă inculpatului nu conține referire la drepturi și atribuții proprii funcției deținute de persoana inculpată, iar actul de învinuire nu conține referire directă și concretă la lege, care se pretinde a fi depășită, inclusiv norma care reglementează atribuțiile de serviciu, aceasta contrar faptului că, atribuțiile de serviciu ale inculpatului erau reglementate prin Regulamentul aprobat în baza Hotărârii Guvernului nr.150 din 02.03.2010 (publicat în Monitorul Oficial nr. 33 din 05.03.2010).

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a menționat că, emiterea ordinului ca acțiune imputată inculpatului, nu constituie o faptă ilegală, ori [...].

Organul de urmărire penală, în învinuirea formulată, inclusiv prin rechizitoriu, nu a constatat elementul componente de infracțiune imputată inculpatului - cauzarea prejudiciului material, ori, existența acestui element este necesară și obligatorie unei componente de infracțiune materială.

Învinuirea adusă inculpatului, de asemenea, a fost criticată și în sensul neconstatării daunelor considerabile aduse drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. Lipsa constatării existenței daunei a persoanei prejudiciate, a gradului și a caracterului acestuia a dus la imposibilitatea constatării legăturii cauzale între acțiunile făptuitorului și consecințele prejudiciabile pretinse ca fiind survenite, iar suma indicată drept prejudiciu adus XXXXXX în mărime de XXXXXX lei, nu și-a găsit confirmare în materialele cauzei, ori [...].

Tot prin decizia Curții de Apel Chișinău s-a conchis că, în lipsa constatării persoanei prejudiciate, daunei și caracterului acesteia, nu este posibil de stabilit calificativul imputat inculpatului ca cauzare de urmări grave. Mai mult, lipsește constatarea cuantumului,

descrierea formei, caracterului, naturii urmărilor grave, incriminate inculpatului în cazul dat, ceea ce impune excluderea și acestui element calificativ, precum și nu se indică subiectul care a suferit aceste urmări.

A fost constatat că, procurorul XXXXXX a înaintat inculpatului o învinuire neclară, neconcretă și lipsită de suportul legal, fapt ce contravine principiului legalității prevăzut de art. 7 din Codul de procedură penală, principiul asigurării dreptului la apărare stipulat în art. 17 din Codul de procedură penală, art. 23 din Constituție și art. 6 alin. (3) lit. a) din CEDO, care prevede că, orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată, în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa.

Colegiul penal a respins ca fiind contrară prevederilor art. 326 alin. (1) din Codul de procedură penală, ordonanța înaintată de procuror în cadrul ședinței instanței de apel, privind concretizarea învinuirii - de fapt fiind o ordonanță de modificare a acesteia în sensul agravării, or, în învinuirea de bază înaintată la urmărirea penală, inclusiv prin rechizitoriu, inculpatului i-a fost înaintat semnul calificativ - cauzarea de daune considerabile - „intereselor publice”, cauza fiind judecată în aceste limite, conform prevederilor art. 325 din Codul de procedură penală, iar după declararea neconstituțională a sintagmei „cauzarea de daune considerabile intereselor publice” de către Curtea Constituțională prin Hotărârea din 27.06.2017, după examinarea cauzei în apel, nu poate fi acceptată modificarea învinuirii în sensul agravării, or, la caz lipsește apelul procurorului.

Totodată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a reținut că, la caz în învinuire lipsesc careva persoane fizice sau juridice, în calitate de persoană prejudiciată în această cauză, fapt ce condiționează lipsa laturii obiective a infracțiunii imputate.

Se mai indică că, o altă greșeală și inconsecvență gravă stabilită în materialele dosarului îl constituie faptul că, [...].

Astfel, s-a constatat lipsa unei legături de cauzalitate directă dintre ordinul emis precum că ilegal de către inculpat și consecințele prejudiciabile survenite pentru [...].

Se menționează că, în cadrul cercetării judecătorești în Curtea de Apel Chișinău procurorul XXXXXX neîntemeiat a modificat învinuirea în sensul agravării inculpatului XXXXXX.

Așa, contrar art. 7 alin. (6) din Codul de procedură penală, procurorul XXXXXX nu a luat în calcul jurisprudența Curții Constituționale, care în Hotărârea sa din 27 iunie 2017 statuează în pct.102 că, până la instituirea de către legiuitor a unui prag valoric al daunelor esențiale și considerabile, mărimea acestora va constitui limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari, ceea ce în raport cu învinuirea adusă inculpatului în ședința de judecată din xx.xx.2017 constituie încă un argument ce justifică respingerea acestui act procedural, ori acuzarea a incriminat inculpatului cauzarea concomitentă a daunelor considerabile și daunelor în proporții deosebit de mari, calificând ulterior acestea ca urmări grave, fără a ține cont de faptul că suma de XXXXXX lei, la momentul efectuării transferului și, respectiv, momentul consumării infracțiunii pretinsă ca fiind comisă de inculpat, nu constituie proporții deosebit de mari prin prisma art. 126 din Codul penal, care constituia la zi suma de XXXXXX lei.

În învinuirea adusă lui XXXXXX pe data de xx.xx.2017 nu este specificat expres care este suma prejudiciului, dar se specifică că [...].

Procurorul XXXXXX nu a indicat în rechizitoriu motivul din care [...].

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017 au fost admise apelul declarat de către XXXXXX în interesele inculpatului XXXXXX și apelul

suplimentar al avocatului XXXXXX în interesele aceluiași inculpat, a fost casată integral sentința Judecătorei XXXXXX, mun. Chișinău din xx.xx.2015 și s-a decis achitarea XXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2018, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX și de procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017, în cauza penală în privința lui XXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la plângerea cet. XXXXXX privind tragerea la răspundere penală a procurorului XXXXXX, procurorul în XXXXXX XXXXXX, a dispus la xx.xx.2020 refuzul în pornirea urmăririi penale în baza art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, luând în considerație faptul că nu a putut fi probată latura subiectivă sub formă de intenția directă de a trage ilegal la răspundere penală persoana.

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, M.Căpățici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 52 alin. (1) pct.pct. 1) și 2) din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1., 6.2.1 și 6.2.3 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, în cadrul efectuării conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la conducerea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, admițând tergiversarea neîntemeiată a urmăririi penale și lăsarea în nelucrare totală a urmăririi penale perioade îndelungate. După cum urmează:

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2015, de către organul de urmărire penală al CNA în baza art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal, pe faptul spălării banilor în proporții deosebit de mari.

La xx.xx.2016, la cauza nr. XXXXXX a fost conexată cauza nr. XXXXXX, în care urmărirea penală a fost începută de către organul de urmărire penală al CNA în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe faptul [...].

Conducerea urmăririi penale pe caz, în perioada xx.xx.2015- xx.xx.2016 (1 an și 4 luni) a fost dispusă și efectuată de procurorii în Procuratura XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, iar în perioada xx.xx.2016- xx.xx.2020 (3 ani și 3 luni) de către procurorul XXXXXX.

La xx.xx.2016, de către procurorul, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, a fost format grupul de efectuare a urmăririi penale din procurorii XXXXXX (conducător al acțiunilor de urmărire penală), XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, 8 ofițeri de urmărire penală și 14 ofițeri de investigații din cadrul CNA.

Ulterior, prin ordonanța Procurorului General Eduard Harunjen, din xx.xx.2016, a fost format grupul de efectuare a urmăririi penale din procurorii XXXXXX (conducător al acțiunilor de urmărire penală), XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și 14 ofițeri de

urmărire penală și 15 ofițeri de investigații din cadrul CNA.

La xx.xx.2017, de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe faptul [...].

Prin ordonanța Procurorului General Eduard Harunjen din xx.xx.2017, cauza penală nr. XXXXXX a fost transmisă organului de urmărire penală al CNA pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2017 aceasta a fost conexată la cauza penală nr. XXXXXX.

La materialele cauzei penale se regăsește scrisoarea procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX nr. XXXXX din xx.xx.2019, prin care cauza penală nr. XXXXXX este expediată pentru organizarea efectuării urmăririi penale în continuare conducătorului organului de urmărire penală al CNA, care la rândul său, prin rezoluția din xx.xx.2019 dispune efectuarea urmăririi penale ofițerului de urmărire penală XXXXXX.

Cauza penală nr. XXXXXX, în perioada xx.2017 – xx.2019 s-a aflat la procuror fără a fi efectuate careva acțiuni de urmărire penală, iar conexarea acesteia la cauza penală nr. XXXXXX ar fi avut loc *de facto* nu la data indicată în ordonanța emisă în acest sens (xx.xx.2017).

Verificarea a stabilit comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală).

Astfel, în perioada xx.xx.2016- xx.xx.2020 (aproximativ 3 ani și 3 luni), de către organul de urmărire penală a fost efectuată: [...], constatându-se efectuarea, *de facto*, doar a patru acțiuni procesuale în această perioadă.

De fapt, procurorul XXXXXX nu a întreprins măsuri de rigoare, nu a reacționat la lăsarea de către organul de urmărire penală în nelucrare, admițând tergiversarea urmăririi penale. Procurorul XXXXXX, prin mai multe ordonanțe în continuare a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile care au fost efectuate anterior și care sunt planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitate prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere simplă: „...*luând în considerație faptul că termenul urmăririi penale expiră, iar pentru efectuarea acțiunilor planificate este necesar un termen adăugător...*”.

Ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală sunt șablonate și identice.

Prezenta cauză penală a fost lăsată în nelucrare perioade îndelungate de timp de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, procurorul conducător al urmăririi penale XXXXXX limitându-se doar la emiterea ordonanțelor șablonate (neargumentate) de prelungire a termenelor urmăririi penale și nu a reacționat la tergiversarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală.

În lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, lăsarea în nelucrare totală a fost în mare măsură determinată de factorul absolut subiectiv - rolul pe care nemijlocit l-au avut organul de urmărire penală și procurorul de caz XXXXXX, admițând astfel o anchetă inefficientă, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedură penală.

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, M.Căpățici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume,

acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 19, 20, 52 alin. (1) pct.pct. 1) și 2), 254, 259 din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1., 6.2.1 și 6.2.3 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului pentru misiuni speciale, XXXXXX, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul pentru misiuni speciale XXXXXX, la indicația Procurorului General a examinat plângerile cet.cet. XXXXXX, XXXXXX, privind pretinsele acțiuni ilegale admise de către procurorii XXXXXX și ofițerii de investigații din cadrul XXXXXX în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX.

Astfel, în cadrul cercetărilor primare efectuate în conformitate cu prevederile art. 274 din Codul de procedură penală, în procesul penal nr. XXXXXX, se invocă că [...].

În rezultatul verificării, s-a constatat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2017, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă în variantă agravată, prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cauzei penale fiindu-i atribuit numărul XXXXXX.

Prin ordonanța Procurorului General Eduard Harunjen din xx.xx.2017, pe aceleași fapte, în baza aceluiași articol din Codul penal, doar că în privința procurorilor XXXXXX și XXXXXX, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX din xx.xx. 2017, ambele cauze penale au fost conexe într-o singură procedură sub nr. XXXXXX.

Prin ordonanțele procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2018 și, respectiv, xx.xx.2018, XXXXXX și XXXXXX au fost puși sub învinuire, fiindu-le incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și b), art. 33 alin. (3), art. 324 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal.

În baza acestei cauze penale, [...].

Mai mult, în cadrul efectuării urmăririi penale pe caz, prin încălcarea drepturilor procesuale ale învinuitului XXXXXX, a fost negată și lăsată fără examinare cererea din xx.xx.2018 depusă și înregistrată în cancelaria Procuraturii XXXXXX de către ultimul prin intermediul avocatului XXXXXX, conform prevederilor art.art. 66, 68, 244 și 245 din Codul de procedură penală.

Deși prin această cerere s-a solicitat motivat, efectuarea unui șir de acțiuni de urmărire penală, care urmau să confirme sau să infirme unele acțiuni, fapte și circumstanțe vital importante pentru probatoriul administrat în cauza penală, acesteia nu i s-a dat curs, urmare a cărui fapt, după terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale învinuiților, a fost necesară reluarea urmăririi penale și efectuarea unora din acțiunile solicitate în cererea din xx.xx.2018, fapt prin care a fost tergiversat termenul de urmărire penală și adusă atingere însăși scopului urmăririi penale.

Se mai invocă că, la xx.xx.2020 Procurorul General Alexandr Stoianoglo a început urmărirea penală pe faptele sesizate de către cet. cet. XXXXXX și XXXXXX, conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art.art. 309 și 310 alin. (2) din Codul penal, cauzei penale fiindu-i atribuit nr XXXXXX.

Conform Raportului din xx.xx.2020 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, M.Căpățici, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri

disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 52 alin. (1) pct.pct. 2) și 6) din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.1.1., 6.2.1 și 6.2.3 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul XXXXXX, fiind desemnat în calitate de conducător al grupului de urmărire penală și exercitând personal urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXXX în care au fost investigate circumstanțele unei infracțiuni pretins a fi comisă de către procurorii în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX prin prisma art.324 alin.(3) lit.a) din Codul penal, a dispus la xx.xx.2019 terminarea urmăririi penale cu prezentarea materialelor urmăririi penale către învinuiții și apărătorii acestora în perioada xx.xx.- xx.xx.2019.

În rezultatul examinării cererilor învinuiților, susținute de apărători, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, constatând caracterul incomplet al urmăririi penale, prin ordonanța din xx.xx.2019, a dispus reluarea urmăririi penale cu indicarea efectuării unor acțiuni de urmărire penală în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor cazului în scopul stabilirii adevărului.

Procurorul XXXXXX, însă, nu a dispus continuarea urmăririi penale și fără a exercita indicațiile procurorului ierarhic superior, a prezentat pe parcursul zilelor xx-xx.xx.2019, contrar art.293 Cod de procedură penală, în volum deplin dosarul penal părților civile XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, materialele care conțineau date cu caracter personal ale învinuiților, precum și informația XXXXXX, cu toate că numiții aveau dreptul de a lua cunoștință doar cu materialele referitoare la acțiunea civilă în care sînt parte.

Ulterior, deși cauza penală a fost retrasă din gestiunea sa, procurorul XXXXXX a prezentat reporterului XXXXXX informații verbale privind datele urmăririi penale în cauza dată, declarații care au fost înregistrate video, precum și alte acte procesuale [...].

Ca urmare, au fost prejudiciate drepturile și interesele ocrotite de lege ale lui XXXXXX și XXXXXX în afară de aceasta, procurorul XXXXXX nu a respectat obligația de confidențialitate făcând publice informații care au prejudiciat activitatea Procuraturii.

În cadrul verificării sesizării s-a stabilit că, la xx.xx.2017 Procuratura Anticorupție a dispus pornirea urmăririi penale pe cauza nr. XXXXXX, în baza semnelor componentei infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.b) din Codul penal, pe faptul [...].

La data de xx.xx.2017 Procurorul General a pornit urmărirea penală pe cauza nr. XXXXXX, în baza seninelor componentei infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.a), b) din Codul penal, pe faptul [...]. Cauzele penale de referință au fost conexate într-o procedură unică la data de xx.xx.2017. Ulterior, a fost începută urmărirea penală în mai multe cauze, fiind conexate într-o procedură unică.

Procurorul XXXXXX a fost desemnat în calitate de conducător al grupului de urmărire penală și a exercitat personal urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX.

La xx.xx.2019 procurorul XXXXXX a dispus terminarea urmăririi penale cu prezentarea materialelor urmăririi penale învinuiților XXXXXX și XXXXXX.

După ce au făcut cunoștință cu materialele urmăririi penale, la xx.xx.2020 învinuitul

XXXXXX a depus cerere prin care și-a exprimat dezacordul cu desfășurarea urmăririi penale, invocând multiple încălcări procesuale, totodată a solicitat scoaterea de sub urmărirea penală.

Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2019, cererea lui XXXXXX a fost respinsă. Totodată, s-a dispus reluarea urmăririi penale din motivul unei cercetări incomplete, fiind date organului de urmărire penală indicații de a efectua anumite acțiuni de urmărire penală.

Prin ordonanța procurorului XXXXXX din aceeași dată, efectuarea urmăririi penale în continuare a fost dispusă unui grup de procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații din cadrul Centrului Național Anticorupție și ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații detașați în Procuratura XXXXXX, conducătorul grupului fiind desemnat procurorul XXXXXX.

După adoptarea ordonanței, procurorul XXXXXX contrar art. 13 alin.(3) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, nu a executat indicațiile procurorului ierarhic superior privind completarea urmăririi penale și a citat părțile civile pe dosar, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, la Procuratura XXXXXX, pentru a-i informa despre terminarea urmăririi penale.

Partea civilă, conform art.62 alin.(1) pct.6), 7) din Codul de procedură penală, are dreptul să ia cunoștință de procesele-verbale ale acțiunilor la care ea a participat și să ceară completarea lor sau includerea obiecțiilor sale în procesul-verbal respectiv și să ia cunoștință de materialele cauzei penale din momentul încheierii urmăririi penale, să noteze orice date din dosar care se referă la acțiunea civilă.

Art.293 alin.(1) din Codul de procedură penală prevede că, după verificarea de către procuror a materialelor cauzei și adoptarea uneia din soluțiile prevăzute în art.291, procurorul aduce la cunoștință învinutului, reprezentantului lui legal, apărătorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și reprezentanților lor despre terminarea urmăririi penale, locul și termenul în care ei pot lua cunoștință de materialele urmăririi penale. Părții civile, părții civilmente responsabile și reprezentanților lor li se prezintă pentru a lua cunoștință doar materialele referitoare la acțiunea civilă la care sînt parte.

Procurorul XXXXXX, însă, încălcînd prevederile legale, pe parcursul zilelor 02-xx.xx.2019 a prezentat în volum deplin dosarul penal părților civile XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, astfel dîndu-le posibilitate să ia cunoștință cu toate materialele urmăririi penale, să facă copiile probelor din dosar, iar ulterior să utilizeze informațiile primite în interes personal, fiind expuse publicului larg, publicate în XXXXXX din xx.xx.2020.

Faptul prezentării materialelor urmăririi penale părților civile se confirmă prin procesele-verbale de prezentare a materialelor urmăririi penale din xx.xx.2019 și xx.xx.2019 întocmite de către XXXXXX.

La xx.xx.2020 cet. XXXXXX în ediția XXXXXX din xx.xx.2020 a divulgat datele din materialele cauzei (probele pe dosar), care nu se refereau la acțiunea civilă la care este parte și care constituie date cu caracter personal ale învinuților și aduc ingerința drepturilor și intereselor ocrotite de lege, recunoscînd că le-a obținut în xx.2019 cînd a luat cunoștință cu materialele urmăririi penale și cu permisiunea procurorului XXXXXX a făcut pozele actelor procedurale.

Tot la xx.xx.2020, procurorul XXXXXX, în pofida faptului că cauza penală de privința lui XXXXXX și XXXXXX deja nu se afla în gestiunea lui, acționînd în interes personal, depășind în mod vădit principiul proporționalității la liberă exprimare, fără să asigure respectarea secretului urmăririi penale, principiul prezumției nevinovăției, a datelor cu

caracter personal și inviolabilității vieții personale, conștientizând că divulgă altor persoane datele urmăririi penale și dorește să le divulge altor persoane, a prezentat reporterului XXXXXX informații verbale privind datele urmăririi penale în cauza penală indicată supra, declarații care au fost înregistrate video, precum și acte procesuale care au fost difuzate publicului larg la xx.xx.2020 ora xx:xx prin publicarea articolului în „XXXXXX, ulterior preluate de mai multe posturi televizate și rețelele sociale.

În rezultatul acțiunilor intenționate ale procurorului XXXXXX au fost prejudiciate drepturile constituționale și interesele ocrotite de lege ale lui XXXXXX și XXXXXX, cărora i-au fost încălcate drepturile la un proces echitabil, la viața privată, secretul corespondenței, prezumția nevinovăției, fapt prin care le-a cauzat daune morale.

Astfel, s-a conchis că, acțiunile procurorului XXXXXX manifestate prin neîndeplinirea indicațiilor procurorului ierarhic superior formulate în scris, efectuarea unor acte de urmărire penală cu încălcarea dispozițiilor legale, și divulgarea materialelor urmăririi penale constituie abatere disciplinară, prevăzută la art.38 lit. a), e) din Legea cu privire la Procuratură.

Conform Raportului din xx.xx.2021 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, N.Cernous, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art. 21 și art. 30 din Constituția Republicii Moldova, art. 13 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 1 alin. (2) și alin. (3), 8, 14, 15, 62 alin. (1) pct.pct. 6), 7), 212 alin. (1) și alin. (3) și 293 din Codul de procedură penală, precum și pct.pct. 6.6 și 6.7 din Codul de etică al procurorilor. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

La xx.xx.2021 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în cadrul efectuării conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării înaintate, procurorul XXXXXX, deținând funcția de procuror în Procuratura XXXXXX, în perioada anilor 2012-2014 a exercitat conducerea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX 3, aflată în gestiunea Centrului Național Anticorupție.

Deși, la xx.xx.2014 prin ordonanța Procurorului General cauza penală nr. XXXXXX a fost retrasă de la organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și transmisă organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun.Chișinău, procurorul XXXXXX nu a anexat toate documentele și actele parte componentă a cauzei penale [...].

În cadrul verificării sesizării s-a stabilit că, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2008, de către ofițerul superior de urmărire penală al Direcției Generale a Urmăririi Penale a CCCEC, pe faptul [...].

Ulterior, la xx.xx.2008 la cauza penală nr. [...] a fost conexată cauza penale nr. [...], pornită la xx.xx.2008 conform art.248 alin.(5) lit.d) din Codul penal, la xx.xx.2010 - cauza penală nr. XXXXXX pornită la xx.xx.2008 în baza art.248 alin.(5) lit.d) din Codul penal.

În cadrul urmăririi penale, [...].

La xx.xx.2012, prin ordonanța procurorului-interimar al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX s-a dispus, inclusiv, efectuarea urmăririi penale pe caz de către ofițerul de urmărire penală a CCCEC, XXXXXX, iar conducerea urmăririi penale - procurorului

XXXXXX.

La xx.xx.2013 procurorul XXXXXX a dispus suspendarea urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX, în temeiul art.287¹ alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală, din motivul că nu este stabilit locul aflării învinuitului XXXXXX.

Prin ordonanța procurorului XXXXXX din xx.xx.2014, s-a dispus anularea ordonanței de suspendare a urmăririi din xx.xx.2013 și reluarea urmăririi penale, iar la xx.xx.2014, prin ordonanța Procurorului General, cauza penală nr. XXXXXX a fost retrasă de la organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și transmisă organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Buiucani mun.Chișinău.

Temei pentru retragerea cauzei penale a servit informația că, XXXXXX este căutat și de organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Buiucani, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(4) din Codul penal (cauza penală nr. XXXXXX).

Conform anexei la scrisoarea de însoțire cu nr. XXX din xx.xx.2014, Procuratura Anticorupție a remis în adresa Procuraturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău cauza penală nr. XXXXXX în x volume, pentru organizarea conducerii urmăririi penale.

Pînă la xx.xx.2016 cauza penală nr. XXXXXX s-a aflat în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Buiucani, pînă cînd prin ordonanța Procurorului General interimar a fost retrasă în temeiul art. 270² alin.(1) lit.c) și art.271 alin.(8) din Codul de procedură penală și transmisă pentru efectuarea urmăririi penale, conform competenței, Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

La xx.xx.2016 la cauza penală nr. XXXXXX a fost conexată încă o cauză penală (nr. XXXXXX pornită la xx.xx.2008 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 249 alin.(2) lit.b) din Codul penal).

La xx.xx.2017 procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX a suspendat urmărirea penală, pînă la stabilirea locului aflării învinuitului XXXXXX, fără participarea căruia urmărirea penală nu poate fi continuată.

La xx.xx.2021 în Procuratura Anticorupție de la Centrul Național Anticorupție, au parvenit un set de documente procesuale, componente ale cauzei penale nr. nr. XXXXXX, expediate anterior conform competenței materiale [...].

Potrivit explicațiilor date de către . XXXXXX, ofițer superior de urmărire penală al DGUP a CNA, [...].

Astfel, s-a conchis că, rezultatele verificării sesizării denotă faptul că, procurorul XXXXXX a exercitat în perioada anilor 2012-2014 conducerea urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX, ignorând atribuțiile procurorului în conducerea urmăririi penale.

Și anume, în această perioadă rolul procurorului XXXXXX în conducerea urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX s-a limitat doar la prelungirea formală a urmăririi penale și suspendarea urmăririi penale, fără a cunoaște materialele urmăririi penale și probele administrate de către organul de urmărire penală.

La astfel de concluzie organul de verificare a sesizării înaintate a ajuns reieșind din faptul că, o parte din probele administrate de către organul de urmărire penală - [...], nu erau atașate la materialele urmăririi penale, iar procurorul XXXXXX prelungind în repetate rânduri termenul urmăririi penale nu a observat lipsa acestora.

Verificarea materialelor urmăririi penale, aprecierea probelor administrate de către organul de urmărire penală de către procurorul XXXXXX putea aduce la înaintarea învinuitului XXXXXX o unei noi acuzări sau la completarea pe cea anterioară, cît și punerea altor persoane sub învinuire, implicate în săvârșirea infracțiunilor.

Cu toate că actele date nu au fost primite de către procurorul XXXXXX, ci prin rezoluțiile conducătorilor-șefi al CNA din xx.xx.2008 și xx.xx.2009 au fost transmise direct ofițerului de urmărire penală XXXXXX pentru examinare în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX și se păstrau separat, în mape, procurorul XXXXXX, fiind conducător al urmăririi penale în perioada 2012-2014 era responsabil de integritatea tuturor materialelor cauzei penale.

Datorită îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul XXXXXX, care la retragerea cauzei penale din gestiunea CNA și transmiterea cauzei pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale organului de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Buiucani în 2014, nu a verificat integritatea materialelor urmăririi penale, omițând transmiterea lor conform competenței.

Independent de locul păstrării documentelor pînă în prezent (arhiva CNA), dumnealui se face responsabil de omisiunile admise legate de reținerea documentelor din cauza penală.

Conform Raportului din xx.xx.2021 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului XXXXXX, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, N.Cernous, s-a indicat că acțiunile procurorului constituie abateri disciplinare. Și anume, acestea sunt manifestate prin încălcarea prevederilor art.art. 5, 6 alin. (3) lit a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art.art. 52 alin. (1) pct.pct. 3-7) din Codul de procedură penală. Astfel, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Procedurile disciplinare menționate supra au fost conexe într-o singură procedură.

În cadrul examinării cauzei disciplinare, procurorul XXXXXX a prezentat referință la cauza disciplinară care vizează pretinsele abateri disciplinare la exercitarea și conducerea urmăririi penale, prin care și-a exprimat dezacordul cu rezultatele verificării sesizărilor expuse supra, indicând că nu a admis careva abateri disciplinare în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Analizând materialele cauzei disciplinare și explicațiile procurorului XXXXXX, Colegiul de disciplină și etică /în continuare Colegiu/ constată că de către procurorul numit nu au fost comise careva abateri disciplinare și procedura disciplinară în privința acestuia urmează a fi încetată, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 37 lit. b) din Legea R.Moldova cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului. Conform prevederilor art. 51 alin. (3) din Codul de procedură penală - la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. Conform prevederilor pct. 2.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor - inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor în activitatea sa trebuie să respecte principiul independenței procurorului, și anume expres se indică că inspectorul respectă independența procurorului, discreția decizională și inviolabilitatea acestuia și asigură interdicția privind imixtiunea altor persoane sau autorități în activitatea procurorului.

Totodată, conform prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea R.Moldova cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Astfel, la caz 3 proceduri disciplinare au fost inițiate în privința procurorului XXXXXX, având drept motiv invocarea tolerării de către procuror a tergiversării urmăririi penale, precum și faptul că nu a asigurat luarea de măsuri prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, /cauzele penale nr.nr. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX /.

Cu referire la aceste pretense încălcări, se indică că, criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art.art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) urmează să fie raportate la circumstanțele particulare ale cauzei, și doar în lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, sau alte cauze obiective, lăsarea în nelucrare a cauzei poate fi imputată procurorului conducător al urmăririi penale sau care efectuează urmărirea penală. La caz, în cadrul urmăririi penale în fiecare cauză penală din speță au fost totuși efectuate acțiuni de urmărire penală /fiind audiat un număr impunător de participanți la proces, efectuate ridicări, etc/ și măsuri speciale de investigație.

Totodată, se menționează că, potrivit art. 300 alin. 3¹ Cod de Procedură Penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizeze judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză,

Inclusiv, se indică că, prin adoptarea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, s-a creat un mecanism la nivel național care are ca scop asigurarea respectării termenului rezonabil în procesele judiciare.

Colegiul notează faptul că, la procedurile disciplinare nu a fost anexată nici o probă care ar confirma faptul că, judecătorul de instrucție ar fi examinat o plângere privind tergiversarea nejustificată a urmăririi penale, în cauzele la care se face referire și a admis o asemenea plângere.

Astfel, în lipsa unei asemenea constatări din partea organului investit în acest sens prin lege, Colegiul nu este îndreptățit de a efectua constatări ce țin de durata procedurilor, or, asemenea constatări nu intră în competența acestuia.

Cu referire la pretinsa încălcare invocată, precum că în cauzele penale expuse supra, procurorul XXXXXX și-ar fi încălcat obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală), se reiterează, procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului. Pe cale de consecință, doar procurorul care conduce/efectuează urmărirea penală decide necesitatea, oportunitatea și timpul când urmează să fie efectuate anumite acțiuni procesuale. Cu atât mai mult, în actele de sesizare s-a indicat doar faptul că urmărirea penală în cauzele nr.nr. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX nu ar fi completă, însă nu s-a indicat concret care anume acțiuni s-a omis a fi efectuate.

Totodată, însăși în actele de sesizare se indică că cel puțin 4 din cele 6 cauze penale menționate mai sus, într-un final au fost clasate de către procurorul XXXXXX / XXXXXX

la xx.xx.2019, XXXXXX la xx.xx.2018, XXXXXX la xx.xx.2018 și XXXXXX la xx.xx.2018/, însă deși se invocă că urmărirea penală nu ar fi fost completă, aceste acte nu au fost anulate de către procurorul ierarhic superior în rezultatul verificării.

În aceeași ordine de idei, sancționarea disciplinară a procurorului XXXXXX pentru pretinsa încălcare admisă la punerea sub învinuire, întocmirea rechizitoriului în cauza penală supusă verificării nr. XXXXXX de învinuire a lui XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal, de asemenea, ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

După cum urmează, alegațiile privind faptul că, procurorul XXXXXX, în lipsa bazei probatorii, neîntemeiat a dispus punerea sub învinuire și întocmirea rechizitoriului, nu constituie în sine temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a procurorului. Or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Totodată, în contextul celor expuse supra, procurorul XXXXXX nu poate fi imputat drept abatere disciplinară nici faptul invocat în actul de sesizare precum că în ordonanța de punere sub învinuire, acesta nu ar fi indicat la concret modul de comitere a faptei infracționale, dispozițiile exprese din actele normative pe care persoana pusă sub învinuire le-ar fi încălcat, etc, or, se constată că aceste acte totuși conțin minimul legal prevăzut de art. 255 și 281 din Codul de procedură penală.

Respectiv, procurorul ar urma să fie sancționat pentru modalitatea de expunere în ordonanța de punere sub învinuire, fapt inadmisibil.

Prin urmare, în caz de sancționare a procurorului XXXXXX pentru acțiunile expuse supra, s-ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

Inclusiv, faptul că într-un final persoana pusă sub învinuire, a fost achitată, nu echivalează neapărat cu faptul că aceasta în mod arbitrar, neîntemeiat, ilegal ar fi fost pusă anterior sub învinuire.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei disciplinare, s-a constatat că prin sentința Judecătorei XXXXXX, mun. Chișinău, din xx.xx.2015, în această cauză penală XXXXXX a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal, fiind condamnat la x ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de x ani.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx. 2016, acțiunile inculpatului XXXXXX au fost recalificate conform prevederilor art. 328 alin. (1) din Codul penal, stabilită vinovăția acestuia în săvârșirea faptei incriminate și încetat procesul penale în legătură cu intervenirea termenului de prescripție

Inclusiv, la decizia Curții de Apel din xx.xx.2016 prin care XXXXXX a fost achitat, judecătorul XXXXXX a pronunțat o opinie separată conform căreia: „*consider că acțiunile inculpatului, XXXXXX, se circumscriu normei prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, și nume: în baza acestei norme urma a fi condamnat cu stabilirea pedepsei echitabile cu respectarea art. 7 și 75 Cod penal*”.

De asemenea, în această cauză penală nici-un acuzator de stat nu a renunțat la învinuire /și a reprezentat acuzarea de stat nu doar procurorul XXXXXX /. De fiecare dată acuzatorii de stat au contestat deciziile instanțelor de apel, iar în instanța de recurs, alți procurori au susținut poziția procesuală avută de procurorul XXXXXX.

Pe cale de consecință, în cauza de învinuire lui XXXXXX alți judecători și procurori au constatat că învinuirea adusă acestuia este întemeiată, lipsind careva încălcări de lege.

Astfel, Colegiul reiterează că atunci când se pune în discuție modul în care un

procuror a interpretat și a aplicat o normă materiale sau procesuală este necesară o precauție deosebită, pentru a nu diminua valoare principiului de liberă apreciere a probelor, care recunoaște subsidiar elementul „propriei convingeri” și reprezintă o garanție a independenței procurorului.

În aceeași ordine de idei, se indică că potrivit prevederilor art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la pretinsele încălcări admise de către procurorul XXXXXX în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, manifestate în constrângerea de ordin psihologic și amenințarea prin acte ilegale a învinuiților în această cauză penală, se indică că aceleași temeuri care au stat la inițierea procedurii disciplinare în speță în privința procurorului XXXXXX, au constituit și obiectul examinării în cauza penală nr. XXXXXX, pornită la xx.xx.2020 de către Procurorul General, pe faptele sesizate de către cet.cet. XXXXXX și XXXXXX, conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art.art. 309 și 310 alin. (2) din Codul penal. Cauză penală în care XXXXXX a avut statut de învinuit.

Astfel, în cadrul examinării procedurilor disciplinare în speță, s-a stabilit că prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXX din xx.xx.2021, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului XXXXXX, în temeiul prevederilor art. 275 pct. 1) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, din analiza textuală a acestei ordonanțe, se atestă că, „...pe caz nu au fost administrate probe concludente, ce ar indica că procurorul XXXXXX i-ar fi constrâns pe XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, prin amenințare sau prin alte acte ilegale, de a face declarații... ”.

Tot cu privire la această procedură disciplinară, se indică că nu și-a găsit confirmare faptul că procurorul XXXXXX în cadrul urmăririi penale ar fi lăsat fără examinare careva cereri parvenite de la avocatul XXXXXX.

În aceeași ordine de idei, cu referire la pretinsele încălcări admise de către procurorul XXXXXX manifestate în divulgarea datelor urmăririi penale, se indică că, aceleași temeuri care au stat la inițierea procedurii disciplinare în speță în privința procurorului XXXXXX, au constituit și obiectul examinării în cauza penală nr. XXXXXX, pornită la xx.xx.2020 de către Procurorul General, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art. 315 alin. (2) Cod penal, în privința procurorului XXXXXX. Cauză penală în care XXXXXX a avut statut de învinuit.

Astfel, în cadrul examinării procedurilor disciplinare în speță, s-a stabilit că prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXX din xx.xx.2021, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului XXXXXX, în temeiul prevederilor art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, din analiza textuală a acestei ordonanțe, se atestă că, „...în cazul neadministrării probelor directe ce indică că procurorul XXXXXX ar fi divulgat datele urmăririi penale, lipsei calității de subiect special al infracțiunii prevăzute la art. 315 alin. (2) din Codul penal, precum și laturii subiective a infracțiunii date, se impune scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului XXXXXX... ”.

Astfel, Colegiul reiterează că constatările acestuia nu pot prevala actului procedural emis în cadrul unei cauze penale. Fapt ce exclude sancționarea disciplinară a procurorului XXXXXX.

Cu referire la pretinsa încălcare admisă de către procurorul XXXXXX manifestată în transmiterea cauzei penale nr. XXXXXX pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale

organului de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Buiucani în 2014, nu în volum deplin, se indică că nu au fost anexate la materialele procedurii disciplinare careva acte ce ar proba acest fapt. Or, însăși din raportul inspectorului din cadrul Inspecție Procurorilor reiese că actele date nu au fost primite de către procurorul XXXXXX, ci prin rezoluțiile conducătorilor-șefi al CNA din xx.xx.2008 și xx.xx.2009 au fost transmise direct ofițerului de urmărire penală XXXXXX pentru examinare în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX.

În materialele procedurii disciplinare lipsesc careva acte care ar dovedi că anume procurorul XXXXXX a fost responsabil de transmiterea cauzei penale în anul 2014 conform competenței în adresa organului de urmărire penală al IP Buiucani.

Actele respective, deja în anul 2021 fiind depistate în arhiva Centrul Național Anticorupție, urmare a inventarierii complexe a arhivei și camerei de păstrare a corpurilor delict.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este suspusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. La caz, verificând materialele cauzei disciplinare și explicațiile procurorului XXXXXX, se conchide că de către ultimul nu au fost comise abateri disciplinare.

Domnul XXXXXX activează în organele Procuraturii din anul 2009, fiind numit prin ordinul Procurorului General nr.321-p din 09.04.2009 în funcția de procuror în procuratura mun. Chișinău.

La xx.xx.2010 prin ordinului Procurorului General nr. XX a fost transferat la Procuratura XXXXXX.

Pe parcursul activității în Procuratură, dl XXXXXX a fost încurajat în serviciu de 5 ori. Sancțiuni disciplinare nu are.

În conformitate cu prevederile art.art. 50, 51 alin. (1) lit. d) alin. (4) alin. (5) alin. (8), 85 alin. (3), 89 ale Legii RM nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, Colegiul de disciplină și etică,

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

2. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare.

Președinte: : Vladislav GUȚAN _____ semnat _____

Membrii: Marcel CIMBIR _____ semnat _____

Victor COMERZAN _____ semnat _____

Oleg TELEVCA _____ semnat _____

Pavel ȚURCAN _____ semnat _____

Elena CAZACOV _____ semnat _____

Alexandru LOZAN _____ semnat _____